

Francobua. 16.XII.50

Estimats: Gentils serà volem-vos expli-
car l'alegria tan gran que vaig tenir
al retorn de la Pransi i l'esperança.
Si podria esperar una casualitat que
sembla com si oïa de la P. i. i. i. i. i. i.
Si tot els havia anat tan bé, si vauien
tan contentes i tan poc fatigades del seu
viatge, calia encara aquesta última pre-
sa de miura de poder estar amb vosal-
tres, tot. Ja semblava un somni que
fos possible que us trobessin a estimes,
imaginava doncs la sorpresa, l'alegria
amb el canvi tan impensat com opor-
tu de Montpeller!

Per ocasió especial del meu parer
que regala gairebé als meus pares,
la meua salut, vaig anar amb tota la
família a esperar-los i amb ells la tancaré

sempalada per les 12 de la nit; però
la realitat va esser de $\frac{1}{4}$ de cinc; però
com que en aquesta peripròxia de la
digna espiritual de la Mare de Déu de Montserrat
rat hi anaven tantíssims corcups, les au-
dones semblaven una mansal del Palau
de la Misericòrdia i tot hi estaven com amb
la família. L'excursió va ésser grossa,
però les nostres robes, robes feien que
abraçar-me fort, fort i anar dient sap,
aquel qui heu estat? amb els foras, amb
tot fins amb el Pare, hi heu dit, han
ningut des de estimes amb nosaltres; estan
ho; el Pare molt tranquil, molt content
de veure nos. I jo les escoltava amb
morta d'orella i amb tantes paraules
saber, ho tot fins el més petit detall.
Ho que nosaltres també vam estar contents
i que no vam desistir per obsequiar la
i fins per obsequiar-me a mi; potia de
mi que no ho necessito pas. Gràcies pro-
cie a tot i per tot. Els meus desitjos que
aquesta providència es faci més gran i
als propis tenis ben aiat tot ager. És la

Allegri

tan llarga aquesta reparació, però no
se si per animar-me o si en veritat, en ha
dit que possiblement es pugui aconseguir
qualcun que permeti veure la l'ista i la
cúria a poca les coses de manera que
més tard pugui veure foto. Ho desitjo
tant!

La Maria em va dir que estaven con-
tants de la 2a edició del Manus i del
privileg del Sr. Carde; gràcies a bé tot ha anat
tan bé tan a gust de foto que ho veig
com el millor honorari a la memòria
del Manus. Finc entès que la venda és
bona però encara no n'he vist cap crítica,
algunes p. Ho encorruant a una opinió
era que en té l'especialitat, que resulte
tot el que a propòsit seu s'assumpi, i
de la ho empari tot seguit per la trèpica.
Es desitja pas que sera apreciat per els
governants, però estem tan acostumats a
la cosa fàcil i casolana d'un Maragall
p. ep. que de moment s'hauran de pre-
parar per una obra de la volada d'un
Manus. El privileg tan ben estudiat del
Sr. Carde ja li ajuda molt, i queda a m.

haur-lo en un bloc que per no haver auro
lit encara ningú en el nostre país, potria
de moment desorientaria.

Ja ve haver-lo dit en una altra can-
ta, que personalment vau anar a portar
l'exemplar de la 1ª edició destinat al Sr.
Sastre però no era a casa. També vau anar
el d'en Pau Guimet i ni el seu ni d'al-
tre no m'ho sabent res. Suposo però que
els hauran rebut. Conservo un últim exem-
plar de la 1ª edició per qui vostres dignes
que volem que el tingui. Els van rebre una
carta nova enviada a Gauderò?

L'esperança m'ha dit que al Director i
la Raymondade esperen un acte fílet de
tot en els desitjos que sigui un nou mo-
tiu de felicitat i un agrament moltíssim
que em fessin saber al març i a l'arribada
de ella a París; i si els esquiven donen-
los cominyos records nostres.

Verament moltes gràcies, del teu obre
que estimada estimo; no hauria de fer-ho però
t'ho he apraït en tot el que val; no m'ho
menys; però m'ha fet tan contenta!

Adieu a tots. Fins aviat? M'envia una
carinyosa i feta abraçada la nostra Perce